

[Tinning]

komme uden om, men det forslag, som nu er på vej, betyder, at det er EF, der fastsætter, både hvilke stoffer der er tilladt, og også i hvilket omfang det skal være tilladt at komme det i hvilke levnedsmidler. Det betyder sagt på en anden måde, at EF kommer til at bestemme, hvad vi får mulighed for at putte i hovedet.

Det er selvfølgelig uacceptabelt, og derfor er jeg også glad for, at ministeren siger, at vi fra dansk side under de igangværende forhandlinger har udtrykt modstand mod forslaget. Men ministeren siger også, at vi har anerkendt, at man kan benytte sig af kvalificeret flertal i nogle spørgsmål, når bare det drejer sig om rent tekniske foranstaltninger. Jeg er ked af, at ministeren allerede er gået det lille skridt.

Det er klart, at vi under alle omstændigheder vil følge sagen i markedsudvalget, men jeg synes, det ville være godt, hvis ministeren afsluttende ville præcisere sin besvarelse, for det, jeg har bedt om en besvarelse af, er, om ministeren vil love at gå imod dette direktivforslag, og om ministeren, såfremt det skulle blive vedtaget alligevel, vil bruge sin ret efter artikel 100 A til at sikre, at en sådan vedtagelse af direktivet ikke medfører en forringelse af den hidtidige beskyttelse. Det, det drejer sig om, er altså stadig væk, at vi så langt som muligt skal have mulighed for selv at bestemme, hvad vi kan blive fri for at putte i vores fødevarer.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Som spørgeren klart antyder, har vi jo nu sagt fra over for forslaget. Men jeg vil gerne sige følgende: såfremt direktivet til sin tid bliver vedtaget med hjemmel i traktatens artikel 100 A, og såfremt dette kommer til at betyde fastlæggelse af reglen, der medfører forringelse af den hidtidige sundhedsbeskyttelse i Danmark, vil jeg pege på muligheden af at anvende artikel 100 A, stk. 4, og fastsætte strengere regler i Danmark med henvisning til de i artiklens § 36 omhandlede sundhedsmæssige forhold.

Hvis Kommissionen eller en anden medlemsstat finder, at sådanne nationale regler ikke er berettigede, kan spørgsmålet jo forelægges for Domstolen.

Tinning (VS):

Bare for afslutningsvis at sige tak. Jeg synes, at ministerens supplerende besvarelse her i anden omgang var rimeligt klar og tilfredsstillende. Det dér vil vi ikke have noget med at gøre – sådan forstod jeg det – og finder de på det alligevel, skal vi gøre vores for at sikre, at det ikke medfører forringelse af sundhedsbeskyttelsen i Danmark. Det kan ikke være meget bedre, og når der endelig er en lejlighed til at rose en minister, er det med at få det gjort, så det vil jeg gerne gøre.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 470

5) Til *miljøministeren* af:

Albrechtsen (VS):

»Kan ministeren bekræfte, at Danmark ikke overholder sine internationale forpligtelser på dumpningsområdet, men tværtimod tillader dumpninger af havbundsmateriale med et højt indhold af stoffer, som det efter konventionerne kun er tilladt at dumpe i »ringe mængder«?»

Skriftlig begrundelse

Greenpeace har netop offentliggjort en rapport, som viser, at Danmark ikke overholder sine forpligtelser på dumpningsområdet. Dumpning er en alvorlig del af havforureningen, og Danmark har tilsluttet sig internationale aftaler (Oslokonventionen, Londonkonventionen). Ikke desto mindre konkluderer Greenpeace i rapporten, »at der ikke er realitet bag de nordiske miljøministres forsikring om, at de nordiske lande arbejder målrettet for at standse dumpning og havafbrending i de internationale konventioner«.

Og rapporten konkluderer, at heller ikke de danske myndigheder lever op til intentionerne. I strid med de internationale forpligtelser tillader danske myndigheder dumpninger af havbundsmateriale med et højt indhold af stoffer, som kun må dumpes i »ringe mængder«.

Det drejer sig især om den såkaldte klapning af materiale fra havne. Flere havne er stærkt forurenede med tungmetaller, og når dette materiale oprenses, tillader Miljøstyrelsen, at det dumpes i havet andre steder. På denne måde dumpes store mængder af f.eks. kviksølv.